

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ (σχήμα ΕΑΑΚ Αρχιτεκτονικής Χανίων)

Χαιρετίζουμε την 1^η Συνάντηση Νέων Αρχιτεκτόνων. Μια διοργάνωση που πιστεύουμε ότι θα αποτελέσει την αρχή για τη διεύρυνση των σχέσεών μας ως αριστεροί Αρχιτέκτονες και πως μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της κριτικής σκέψης των φοιτητών Αρχιτεκτονικής και των αντίστοιχων σχημάτων ΕΑΑΚ, προσφέροντάς τους εφόδια για την παρέμβασή τους την επόμενη περίοδο.

Μια περίοδο, τέτοια που μπορεί κανείς να πει ότι νόμοι, μέτρα, λαϊκές κινητοποιήσεις και πολλά ακόμη περνούν από τα μάτια μας σε ρυθμούς δεκαπλάσιους από παλιότερα. Κι επειδή οι πολιτικοί μας αντίπαλοι βρίσκουν ότι δεν τους φτάνουν όλες οι μέρες που ο κόσμος εργάζεται, οι φοιτητές σπουδάζουν και οι μαθητές διαβάζουν για τις πανελλήνιες, συνεχίζουν να επιτίθενται στο λαό ακόμη και στην περίοδο που κάποτε αποκαλούσαμε «διακοπές».

Εμείς, ως φοιτητές στην Αρχιτεκτονική στα Χανιά, έχοντας κατά νου τις διαθέσεις της διοίκησης του ιδρύματος για υποβάθμιση της σχολής μας, ήμασταν σε επαγρύπνηση και συνεχείς κινητοποιήσεις ολόκληρη την ακαδημαϊκή χρονιά που πέρασε. Παρατηρούνταν όλο και πιο έντονα το τελευταίο διάστημα η προσπάθεια απόλυτου ελέγχου της σχολής μας από τους υποστηρικτές της κυβερνητικής πολιτικής στο ίδρυμα (διοίκηση, μπλοκ καθηγητών κ.ά.). Η παράκαμψη αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων Τμήματος από την πρυτανεία, οι στοχευμένες αλλαγές στο προσωπικό, η παρεμπόδιση διορισμού καθηγητών (ενώ υπάρχει ανάγκη, τόσο για εμάς όσο και για τους ίδιους), η καθαίρεση του προέδρου του τμήματος, η ανάληψη καθηκόντων από τον ίδιο τον πρύτανη και πολλά ακόμη, συνθέτουν το παραπάνω σχέδιο.

Έτσι, κατά τη περίοδο της εξεταστικής Ιουνίου μάς ανακοινώθηκε αιφνιδιαστικά η μεταφορά της Αρχιτεκτονικής Σχολής στο campus του Πολυτεχνείου στα Κουνουπιδιανά. Ο χαρακτήρας της απόφασης αυτής, αποτελεί λογική συνέχεια μιας σειράς αλλαγών κατά των φοιτητών και των οικογενειών τους, που εκφράζεται μέσω του νέου νόμου και της εφαρμογής αυτού. **Ο Φοιτητικός Σύλλογος έδρασε άμεσα και πραγματοποίησε γενική συνέλευση στις 26 Ιούνη, στην οποία ανανέωσε τις αποφάσεις χρόνων για παραμονή της Αρχιτεκτονικής Σχολής, πραγματοποίηση επέκτασης στις ήδη υπάρχουσες κτιριακές εγκαταστάσεις στη Χαλέππα, κάλυψη των αναγκών σε υλικοτεχνικό εξοπλισμό, διδακτικό προσωπικό, σίτιση και στέγαση.**

Η κατάσταση δε την οποία βιώνουμε καθημερινά στο Πολυτεχνείο Κρήτης (κάτι που συμβαίνει στο σύνολο των ιδρυμάτων της χώρας), αποτελεί τροχοπέδη για την ολοκλήρωση των σπουδών μας. Ο νέος τρόπος λειτουργίας του Πανεπιστημίου, που ακολουθεί ξεκάθαρα τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει οδηγήσει στο να παλεύουμε για τα αυτονόητα, και μάλιστα σε μια οικονομικά και κοινωνικά οξυμένη περίοδο. Η ανεπαρκής πρόνοια για την κάλυψη των εξόδων μας, η εντατικοποίηση, που εντείνεται με το ν+2, τις αλυσίδες και πολλά ακόμα νέα μέτρα, καθώς και η ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων, συμπεριλαμβάνονται στα καθημερινά φοιτητικά προβλήματα. Οι διοικήσεις, ως γνήσια φερέφωνα των κυβερνητικών πολιτικών, στοχεύουν πλέον στην άμεση επιχειρηματοποίηση των πανεπιστημίων, αξιοποιώντας το ίδιο το σύνολο όσων λειτουργούν σε αυτά για το κέρδος της αγοράς. Είναι προφανές πως και η διοίκηση του Πολυτεχνείου Κρήτης δεν κινείται στην κατεύθυνση λειτουργίας του ιδρύματος με βάση τις ανάγκες των φοιτητών. **Εξακολουθώντας να μην υπολογίζει τις ανάγκες μας, ποιος μας εγγυάται πως δε θα επέλθουν κι άλλες αλλαγές, όπως κατευθυνόμενες μεταβολές στα προγράμματα σπουδών, απαίτηση διδασκτρων για τη φοίτηση και συνεπώς ολική μετάλλαξη του χαρακτήρα του πανεπιστημίου;**

Σε όλα τα παραπάνω προβλήματα, ήρθε να προστεθεί μια αμφιλεγόμενη απόφαση σε σχέση με τη στέγαση της σχολής. Είναι γεγονός το ότι τόσο οι υπάρχουσες όσο και οι προβλεπόμενες εγκαταστάσεις στην πολυτεχνειούπολη ούτε επαρκούν ούτε ικανοποιούν τις ανάγκες του πλήθους των φοιτητών και των μαθημάτων. Είναι αδιανόητο το ότι μια τόσο ριζική αλλαγή, όπως η μεταφορά μιας ολόκληρης σχολής, δε συνοδεύεται από την κοινοποίηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου, με στόχο την κάλυψη των αναγκών των φοιτητών. Η ελλειπής ενημέρωση, η αδιαφάνεια και η εν κρυπτώ επιχείρηση μεταφοράς της σχολής οδηγεί εμάς τους ίδιους να κινήσουμε άμεσες κινηματικές διεργασίες, ώστε να απαντήσουμε σε αυτές τις ενέργειες.

Πάγιο αίτημα του συλλόγου φοιτητών αρχιτεκτονικής αποτελεί η παραμονή του τμήματος στο χώρο της Γαλλικής και η παράλληλη ανέγερση νέων εγκαταστάσεων στο βόρειο τμήμα του οικοπέδου της. Η διοίκηση του ιδρύματος, όμως, έχοντας ως σκοπό να επενδύσει πάνω στα υφιστάμενα κτίρια μέσα στην πόλη, χρησιμοποιώντας τα για την ενοικιάσή τους σε εταιρείες ή για τη χρήση τους ως συνεδριακά κέντρα, προσπαθεί πάση θυσία να απομακρύνει οτιδήποτε έχει σχέση με την ακαδημαϊκή λειτουργία του ιδρύματος από την πόλη. Η δε μεταφορά της Αρχιτεκτονικής, συγκεκριμένα, πολλές φορές αποτέλεσε την αφορμή για να αδειάσουν τέτοια κτίρια, είτε όταν διέλυσαν με τη χρήση MAT την κατάληψη του συλλόγου φοιτητών σε κεντρικό κτίριο της πόλης (Παπαδοπέτρου) είτε βάζοντας ως στόχο

το σπάσιμο της κατάληψης της Rosa Nera (ομάδα αναρχικών) σε ένα ακόμη αντίστοιχο σημείο, ισχυριζόμενοι ότι η σχολή μπορεί να στεγαστεί σε ένα από αυτά τα κτίρια. Πλέον, έχουν ως ξεκάθαρο στόχο να δημιουργήσουν ένα campus έξω από την πόλη, όπου προγραμματίζουν να γεμίσουν με βιβλιοπωλεία, αλυσίδες fastfood κ.λπ., το οποίο θα ελέγχουν απόλυτα και θα μπορούν να το χρησιμοποιήσουν ως κέντρο παροχής κέρδους σε εξωτερικούς παράγοντες.

Εμείς, θεωρούμε ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να βρίσκονται κοντά στα κέντρα των πόλεων έτσι ώστε να αλληλεπιδρούν με την κοινωνία. **Είναι χώροι εκπαίδευσης και έρευνας, που πρέπει να αφορούν και να εξυπηρετούν τις κοινωνικές ανάγκες. Επιπλέον, αποτελούν χώρους που προάγουν την αμφισβήτηση των υπαρχόντων δομών και της κυρίαρχης πολιτικής και συμβάλλουν στην πολιτική ζύμωση και ανάδειξη κινημάτων, αναβαθμίζοντας έτσι πολιτικά αλλά και πολιτιστικά τις πόλεις με τις οποίες συνδιαλέγονται.** Τα απομονωμένα, εκτός πόλης, πανεπιστήμια δημιουργούν μια ακαδημαϊκή κοινότητα εσωστρεφή, αποξενωμένη από την κοινωνική πραγματικότητα. Σαν αποτέλεσμα αυτού, στοχευμένα μεταλλάσσονται σε χώρους στείρας παραγωγής έρευνας με γνώμονα τις ανάγκες της αγοράς και όχι της κοινωνίας. Η Γαλλική Σχολή, πιο συγκεκριμένα, είναι κομμάτι του αστικού ιστού της πόλης των Χανίων και αποτελεί το μοναδικό χώρο του Πολυτεχνείου Κρήτης εντός της, που χρησιμοποιείται από τους ίδιους τους φοιτητές. **Λόγω της χωροθέτησής της, μπορεί να έχει άμεση σχέση με την πόλη και να φιλοξενεί και να συμμετέχει στις κοινωνικοπολιτικές δραστηριότητές της.** Ιδιαίτερα μια αρχιτεκτονική σχολή, λόγω του επιστημονικού αντικειμένου της, πρέπει να έρχεται σε διαρκή επαφή με την πόλη ώστε να αφουγκράζεται τις ανάγκες της, να έχει σχέση με τον αστικό χώρο αλλά και με τα κινήματά της.

Με βάση αυτές τις θέσεις και έχοντας ήδη μια απόφαση που στηρίχτηκε μαζικά από το σύλλογο φοιτητών, **καταγγείλαμε το γεγονός ότι χωρίς καμία ανακοίνωση, το πρωί της 6^{ης} Αυγούστου, μεταφορικό όχημα πήγε στο χώρο της αρχιτεκτονικής για να ξεκινήσει τη μεταφορά, ενώ το Πολυτεχνείο Κρήτης ήταν με απόφαση της πρυτανείας κλειστό.** Μέλη του Φοιτητικού Συλλόγου, στην προσπάθεια να διασφαλίσουν την απόφασή του, οργάνωσαν κινητοποίηση περιφρούρησης της Αρχιτεκτονικής, ώστε να ανακόψουν οποιαδήποτε διαδικασία μεταφοράς αυτής, κάτι που συνεχίστηκε έκτοτε.

Μετά από κινητοποίηση, η Πρυτανεία μάς γνωστοποίησε το πραγματικό και συνολικό της σχέδιο για τη στέγαση της Αρχιτεκτονικής Σχολής, παρουσιάζοντάς μας τις «νέες» μας εγκαταστάσεις. Επαληθευθήκαμε πλήρως για τις διαθέσεις της διοίκησης κι έγινε αρκετά κατανοητό από τον ίδιο το σύλλογο ότι το θέμα παίρνει καθαρά πολιτικές διαστάσεις.

Έχουμε ξεκινήσει ήδη έναν αγώνα που αφορμάται από το ζήτημα της στέγασης της σχολής μας, αλλά εγκολπώνει ολόκληρες τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις για τη διαμόρφωση του νέου πανεπιστημίου. Ο στόχος μας είναι να αναδείξουμε αυτή τη μάχη ως μία πολιτική αντιπαράθεση των φοιτητών και των αναγκών τους εναντίον των νέων διοικήσεων, του νέου νόμου για την παιδεία και ολόκληρης της κυβερνητικής πολιτικής.

Είμαστε στην κατεύθυνση που οξύνουμε την αντιπαράθεση, δυναμώνουμε τον αγώνα και δραστηριοποιούμε όλο και μεγαλύτερο κομμάτι του συλλόγου. Η τελευταία μας μαζική γενική συνέλευση στις 23 Αυγούστου, τρεις μέρες πριν την έναρξη της εξεταστικής και εν μέσω διακοπών, επιβεβαίωσε σε μεγάλο βαθμό ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε. Ζητούμε τη στήριξη από όλους τους φοιτητικούς συλλόγους πανελλαδικά, αλλά κι από κάθε φορέα που μπορεί να πάρει θέση σε αυτό το ζήτημα.

